

วิจิตรวรรณสาร

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม) 2562

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการ วิจิตรวรรณสาร ฉบับนี้ เป็นฉบับปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2562) ประกอบด้วยบทความวิจัย และบทความวิชาการ รวม 6 เรื่อง ดังนี้

การพัฒนาศิลปะการแสดงจากการละเล่นของเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ไทยลาวในเขตอำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ (*The Development of Performing Art from the Children's Play Ritual of the Thai-Lao Ethnic Group in Sikhoraphum District, Surin Province*) เป็นบทความวิจัยที่มุ่งศึกษาการละเล่นของเด็กของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยลาวในจังหวัดสุรินทร์ นอกจากนี้จะเป็นการศึกษาในฐานะภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ควรรักษาไว้ โดยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลและจำแนกประเภทการละเล่นเด็กได้หลายประเภทแล้ว ยังเป็นการพัฒนาศิลปะการแสดงจากการละเล่นดังกล่าวด้วย การศึกษาครั้งนี้ มีเพียงแต่การสำรวจว่าการละเล่นของกลุ่มชาติพันธุ์นี้มีเท่าใด อะไรบ้าง หากยังศึกษาในลักษณะการฟื้นฟูหรือต่ออายุให้ภูมิปัญญาการละเล่นของเด็กในจังหวัดสุรินทร์ได้กลับมามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งอีกด้วย

วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย อักษรนิติ (*An Analysis of Thai Textbook Aksonnit*) ท้ามกระแสข่าวที่เด็กไทยในระบบโรงเรียนกำลังพบเผชิญกับปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ แม้จะขึ้นชั้นไปเรียนชั้นที่สูงกว่าประถมต้นแล้ว เป็นเหตุให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทุ่มเทงบประมาณมหาศาลสำหรับการแก้ปัญหา นำสังเกตว่าประเทศนี้พุดถึงปัญหาและแก้ปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มานานับ 10 ปี แต่ดูเหมือนปัญหาดังกล่าวยังคงดำรงอยู่ และยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น การวิเคราะห์แบบเรียนในบทความนี้ เหมือนมีนัยว่า แท้จริงแล้ว ตัวบุคคลหรือวิธีการที่เป็นต้นเหตุแห่งปัญหา หรือว่าทั้งสองอย่างที่กล่าวมา บางทีสิ่งที่เรียกว่า “นวัตกรรม” หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาจไม่ใช่คำตอบก็เป็นได้

การใช้ภาษาสร้างจินตภาพในนวนิยายของขวัญชุด 4 ทิศตายของภาคินัย (*The Use of Image Language in Horror Novel Set 4 Deaths of Phakhinai*) การศึกษาในด้านมนุษยศาสตร์เป็นการศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย รวมถึงการวิเคราะห์ศึกษาผลงานอันมาจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ ทั้งเพื่อยกย่องชื่นชมในศักยภาพและศรัทธาในความเป็นมนุษย์ บทความวิจัยนี้ เป็นการค้นหาศักยภาพในด้านการเขียนของนักเขียนคนหนึ่ง ซึ่งที่แน่แล้วสิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบ ย่อมส่งผลกระทบต่อทางใดทางหนึ่งต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้วิจัยเองในที่สุด

ความเชื่อเรื่องวิญญาณบรรพบุรุษของคนไทยถิ่นใต้ : ผี เปรต และเทวดา (*Beliefs about ancestral spirits of southern Thai people: ghosts, beavis and angels*) จริงหรือไม่ ที่สังคมไทยเกิดการปะทะกันระหว่างความเชื่อกับความคิด มาเป็นระยะ ๆ ที่นำไปสู่เหตุการณ์รุนแรงหลายครั้ง แต่ในที่สุดความคิดก็พ่ายแพ้แก่ความเชื่อทุกครั้งไป ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพลังของความเชื่อนั้น ถูกส่งทอด ให้คุณค่าและเกี่ยวพันกับชีวิตคนไทยมาเนิ่นนานกว่า บทความวิชาการนี้จึงเป็นการศึกษาที่ยืนยันว่า ความเชื่อคือวิถีวัฒนธรรมการดำรงอยู่เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของคนรุ่นหลัง ต้องเคารพยำเกรงต่อคนรุ่นก่อน และคำสำคัญที่เป็นตัวกำหนดความเชื่อที่มีอิทธิฤทธิ์แท้จริงก็คือ “ความกตัญญู”

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้วรรณกรรมพิจารณาและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ (*A Study of Learning Achievement on the Literature Critical Thinking Unit and Analytical Thinking of Twelfth Grade Students through the Six Thinking Hat Method*) โลกเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก ประเทศไทยต้องพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับโลกที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนไทยมีทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น การปรับตัว การคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะการสร้างสรรค์ และมีทักษะในการแก้ไขปัญหา บทความวิจัยนี้จึงมุ่งจะพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดให้สูงขึ้น อันสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ผู้คนต้องมีทักษะอันพึงประสงค์ที่ควรพัฒนาในโลกศตวรรษที่ 21

ปรากฏการณ์แห่งเรื่องเล่าสู่วรรณกรรมในหนังสือ “วรรณกรรม : ประวัติศาสตร์เรื่องเล่าแห่งจินตนาการ” (*The Phenomenon of Narratives to Literature in the Book "Literature: Historical Stories of Imagination"*) บทวิจารณ์หนังสือนี้ ที่มุ่งกล่าวถึงหนังสือเล่มสำคัญ คือ A Little History of Literature หนังสือที่เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อม

ระหว่างวรรณกรรมกับโลกแห่งความจริง พร้อมสำรวจบริบทต่าง ๆ ที่ร่ายล้อมวรรณกรรม ทั้งชาติพันธุ์ สังคม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม รวมทั้งตั้งคำถามชวนขบคิดว่า ที่ทางของวรรณกรรมในอนาคตจะเป็นอย่างไร เมื่อชะตาของวรรณกรรมอาจไม่ได้อยู่ในกำมือผู้เขียนอีกต่อไป หากแต่อยู่ในกำมือผู้อ่านทุกคน

หวังว่า บทความทั้ง 6 เรื่อง ดังกล่าวมา คงช่วยขยายมุมมอง และความคิดต่างๆ ยังผู้อ่าน และผู้สนใจตามสมควร อันจะนำไปสู่การพัฒนางานวิชาการเฉพาะตน ที่อาจยังประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป

บุญยแสนอ ตรีวิเศษ